

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/204/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712200261
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6712200261.3

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Danice Kočičkovej v spore žalobcu P. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. B., X. Skalkou 1, proti žalovaným 1/ F. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I., t. č. E. V. XXA, blok A, flat XXX, X., Cyprus a 2/ P. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom I., M. B. XXXX/X, o zaplatenie 3.319,39 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15C/3/2012 zo dňa 12. 12. 2017, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalovaným I/, II/ sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu, ktorou si žaloba uplatnil voči žalovaným 1/, 2/ zaplatenie sumy 3.319,39 € s príslušenstvom na základe finančnej pôžičky zo dňa 25. 11. 2005, uzavretej medzi stranami sporu, ktorá bola splatná dňom 31. 01. 2006. O jej poskytnutí bola spísaná notárska zápisnica na Z. úrade P. X. P., číslo notárskej zápisnice XXX/XXXX, Nz 57227/2005, Z. 56487/2005 zo dňa 25. 11. 2005. Po poskytnutí pôžičky zároveň touto notárskou zápisnicou žalovaní uznali svoj záväzok voči veriteľovi vzniknutý titulom vyplatenej pôžičky.

2. Okresný súd pôvodne žalobu zamietol rozsudkom zo dňa 13. 09. 2012 pre premlčanie nároku žalobcu, avšak Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 16Co/403/2012 zo dňa 17. 01. 2013 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Argumentáciu súdu prvej inštancie o tom, že v deň podpísania notárskej zápisnice ešte nemohol existovať dlh, nepovažoval za správnu, keďže zo žiadneho ustanovenia žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by dlžník nemohol uznať dlh už v čase vzniku dlhu, a to aj v ten istý deň. Okresnému súdu uložil povinnosť znovu posúdiť otázku premlčania nároku žalobcu.

3. Žalovaní 1/, 2/ v konaní pred súdom prvej inštancie tvrdili, že žiadne peniaze zo strany žalobcu im fyzicky odovzdané neboli. Žalobca si vynútil podpísanie notárskej zápisnice pod vyhrážkami s tým, že „aj ona a deti skončia na ulici“. Ak by notársku zápisnicu s manželom v tom čase nepodpísali, vyhodil by ich na ulicu pod most. Notársku zápisnicu podpísali pod nátlakom, „aby mohli byť prepísat“.

4. Okresný súd po doplnenom dokazovaní, či už výsluchom svedka otca žalovanej 2/ X. Q., písomným vyjadrením notárka JUDr. Pavla Jombíka a oboznámením spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11Er 1411/2006 zistil, že strany sporu uzavreli dňa 25. 11. 2005 ústnu zmluvu o pôžičke ohľadom sumy pôvodne 100.000,- Sk s tým, že podľa údajov v zmluve mali byť peniaze vyplatené v hotovosti a pôžička bola splatná 31. 01. 2006. Notárskym osvedčením zo dňa 25. 11. 2005 žalovaní písomne uznali dlh, v dohodnutej lehote finančné prostriedky žalobcovi nevrátili, na podklade notárskej zápisnice sa viedlo exekučné konanie sp. zn. 11Er 1411/2006, v ktorom bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená uznesením z 11. 10. 2010, pretože notárska zápisnica ako exekučný titul nespĺňala materiálne náležitosti

riadneho exekučného titulu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 15CoE/147/2010 okrem iného určil, že nemožno uznať dlh, ktorý ešte nevznikol. Uznesenie okresného súdu zo dňa 11. 10. 2010 ako vecne správne potvrdil.

5. Okresný súd vec právne posúdil podľa ustanovenia § 37 ods. 1 a § 558 OZ a žalobu zamietol. Mal za to, že k pôžičke v súdnej veci reálne nedošlo, žalobca nepreukázal, že by došlo k odovzdaniu finančnej hotovosti 100.000,- Sk na Notárskom úrade JUDr. Jombíka, či už v jeho kancelárii, alebo v čakárni pred jeho kanceláriou, a v tom prípade žalovaní 1/, 2/ nemohli ani uznať dlh, ktorý neexistoval. Uvedenú zmluvu o pôžičke súd považoval za neplatnú pre nedostatok vôle. Súd mal tiež za to, že vyhlásenie v notárskej zápisnici nebolo vážne, slobodné, uznanie dlhu žalovaní 1/, 2/ podpísali pod nátlakom, že prídu o byt a tým aj o strechu nad hlavou. Konanie žalovaných súd vyhodnotil ako konanie nie v tiesni, ale pod vplyvom bezprávnej vyhrážky žalobcu, ktorý sa im vyhrážal, že ich vystahuje z bytu a nebudú mať kde s maloletými deťmi bývať. Z týchto dôvodov súd potom ďalej neriešil otázku premlčania nároku.

6. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP podľa zásady úspechu v konaní.

7. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15-dňovej lehote (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP) odvolanie žalobca. Tvrdil, že žalovaná 2/ nenamietala neprevzatie peňazí ani v námietkach proti exekúcii, kde namietala len výšku trov a zmluvnej pokuty, ani v žalobe o čiastočnej neplatnosti notárskej zápisnice (sp. zn. 9C/210/2009), v ktorej namietala, čiastočnú neplatnosť notárskej zápisnice len ohľadom zmluvnej pokuty a ani v žalobe o neplatnosť notárskej zápisnice v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/115/2013. K otázke bezprávnej vyhrážky nebol v konaní vypočutý. Namietal ďalej, že okresný súd nerešpektoval právny názor krajského súdu. V čase poskytnutia pôžičky bola vlastníčkou žalovanými spomínaného bytu M. Q., ktorej tento byt previedol a v zmysle dodatku ku kúpnej zmluve žiadne dlhy na byte neviazali a okrem zákonného záložného práva ostatných vlastníkov bytov neexistovali žiadne iné záložné práva. Rozsudok okresného súdu žiadal zmeniť a žalobe vyhovieť.

8. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrila žalovaná 2/ a k jej vyjadreniu sa znovu vyjadril žalobca, avšak či žalovaná 2/ alebo aj žalobca neuviedli v týchto vyjadreniach žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré by už neboli uviedli v predchádzajúcom konaní.

9. Krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) na pojednávaní nariadenom na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 CSP) a rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca v konaní nepreukázal, že došlo k reálnemu odovzdaniu finančnej hotovosti 100.000,- Sk žalovaným 1/, 2/, či v kancelárii alebo v čakárni u JUDr. Jombíka, notára, u ktorého dňa 25. 11. 2005 došlo k písomnému uznaniu dlhu formou notárskej zápisnice. V notárskej zápisnici sp. zn. N 513/2005, Nz 57227/2005 zo dňa 25. 11. 2005 žalovaní 1/, 2/ uznali dlh a zároveň pred notárom prítomní účastníci vyhlásili, že dňa 25. 11. 2005 uzavreli ústnu zmluvu o pôžičke, na základe ktorej veriteľ P. A. požičal v hotovosti F. Q. a P. Q. sumu 100.000,- Sk. Dlužníci uznali, že toho istého dňa prevzali uvedenú sumu, čo potvrdili podpisom na tejto notárskej zápisnici. Zároveň tento dlh čo do dôvodu a výšky v plnom rozsahu uznali.

12. Tvrdenie žalovaných 1/, 2/, že k odovzdaniu a prevzatiu finančnej hotovosti 100.000,- Sk dňa 25. 11. 2005 nedošlo, odvolací súd nepovažoval za účelové vzhľadom na nasledujúce skutočnosti vyplývajúce zo spisu:

13. Byt č. XX vo I. na Ul. M. B. v kat. úz. F., ktorý je v súčasnosti vedený na čiastočnom výpise č. XXXX, pôvodne nadobudli manželia P. a X. Q., rodičia žalovanej 2/, na základe zmluvy o prevode

vlastníctva družstevného bytu (V XXX/XXXX). Uvedenú nehnuteľnosť darovacou zmluvou previedli na dcéru P. Q., rod. Q., žalovanú 2/ (V XXXX/XX zo dňa 12. 08. 2002). Následne bola odkladovaná zmluva o zabezpečovacom prevode práva v spojení so zmluvou o pôžičke (V 774/04) medzi veriteľom P. P. - O K - C A R a dlžníkom P. Q.. Podľa článku I. jej veriteľ požičal dňa 07. 04. 2004 sumu 220.000,- Sk titulom zmluvy o pôžičke. Kúpnu zmluvou zo dňa 30. 06. 2005 žalobca už ako vlastníak tohto bytu previedol byt na kupujúcu M. Q., rod. U., matku žalovaného 1/ (rozhodnutie o vklade V XXXX/XX dňa 12. 07. 2005) a 18. 11. 2005 bol uzavretý dodatok č. 1 ku kúpnej zmluve, predmetom ktorého bolo aj prehlásenie, že na prevádzaných nehnuteľnostiach neviaznu dlhy ani záložné právo s výnimkou záložného práva v prospech vlastníkov bytov. Následne kúpnu zmluvou zo dňa 05. 12. 2015 (rozhodnutie o vklade pod sp. zn. V 3365/2005 zo dňa 25. 01. 2006) kúpili nehnuteľnosť od predávajúcej M. Q., rod. U. X. a P. Q. - rodičia žalovanej 2/. Súčasťou spisu je pripojená aj záložná zmluva na nehnuteľnosť a mandátna zmluva odkladovaná pod č. V 1113/05 záložcovi P. A.. Súčasťou je aj pripojený súhlas s výmazom záložného práva na nehnuteľnú vec. Pokiaľ teda kúpna zmluva medzi žalobcom a M. Q. bola uzavretá dňa 30. 06. 2005 a dodatok k nej dňa 18. 11. 2005, súčasťou ktorého bolo prehlásenie, že na prevádzaných nehnuteľnostiach neviaznu dlhy ani záložné právo s výnimkou záložného práva v prospech vlastníkov bytov, a pokiaľ ku vkladu nehnuteľnosti došlo až 28. 11. 2005, ide o nepriamy dôkaz tej skutočnosti, že k rozhodnutiu o vklade došlo až po podpísaní uznania dlhu žalovanými dňa 25. 11. 2005. Okrem toho žalobca nepreukázal odovzdanie požičanej sumy žalovaným, či už v čakárni pred kanceláriou alebo priamo v kancelárii notára P. X. P., ktorý vo svojom vyhlásení vylúčil možnosť odovzdania a prevzatia peňazí v jeho kancelárii, a pokiaľ ide o žalobcom uvedené tvrdenie, že finančnú hotovosť odovzdal v čakárni pred kanceláriou P. P., na preukázanie svojich tvrdení v tomto smere nepredložil v konaní žiaden dôkaz. Pokiaľ v konaní pred odvolacím súdom potvrdil, že v čakárni v čase odovzdania peňazí sa mohli nachádzať aj iné osoby, než účastníci zmluvy ako klienti notára, nepriamo tým potvrdil skutočnosť, že v čakárni sa mohol nachádzať aj otec žalovanej 2/ X. Q., ktorého žalobca v tom čase podľa svojho tvrdenia nepoznal. Ak ho nepoznal, nemohol mať vedomosť o tom, že ide o otca žalovanej 2/. Uvedený svedok pritom tiež poprel odovzdanie finančnej hotovosti 100.000,- Sk v čakárni u JUDr. Jombíka. V ostatnom odvolací súd len poukazuje na dôvody rozsudku okresného súdu, s ktorými, ako už bolo uvedené vyššie, sa v celom rozsahu stotožňuje, a to aj vo výroku o náhrade trov konania.

14. V odvolacom konaní boli v celom rozsahu úspešní žalovaní 1/ a 2/, ktorí by preto mali nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa pomeru úspechu vo veci v zmysle § 255 ods. 1 CSP, v odvolacom konaní im ale žiadne trovy nevznikli, a preto im ich náhradu odvolací súd nepriznal.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaťel domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).